

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครู
ในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์
Development Indicators Instructional Competency of Teachers in
Multi-Ethnic Classrooms

ปาริชาติ สุวรรณมา^{1*} , เกียรติสุดา ศรีสุข^{2**}
Parichart Suwanma^{1*} , Kiatsuda Srisuk^{2**}

¹หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
239 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200 ประเทศไทย

¹Department of Research and Development in Education,
Faculty of Education, Chiang Mai University

239 Huay Kaew Road, Suthep Sub-district, Maung District, Chiang Mai Province, 50200, Thailand

²คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
239 ถนนห้วยแก้ว ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50200

Faculty of Education, Chiang Mai University

239 Huay Kaew Road, Suthep Sub-district, Maung District, Chiang Mai Province, 50200, Thailand

รับต้นฉบับบทความ: 15 มีนาคม 2560 ปรับปรุงบทความ: 11 พฤษภาคม 2560 ดอกรับตีพิมพ์บทความ: 27 กรกฎาคม 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเคารพสิทธิของผู้อื่น และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยทำการศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนจาก 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ตำรา เอกสาร งานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 20 เล่ม ด้วยการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มที่ 2 อาจารย์ที่มีความสนใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ หรือการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมจากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 9 คน ด้วยการเลือก

*ผู้เขียนหลัก

อีเมล: nokpari17@gmail.com

**อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก (รองศาสตราจารย์ ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่)

แบบเจาะจง และกลุ่มที่ 3 นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 9 โรงเรียน ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และ ตาก จำนวน 900 คน จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวิเคราะห์พฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของครู แบบสอบถามความเหมาะสมของพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ และแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เนื้อหา ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) ผลการวิจัย พบว่า ได้องค์ประกอบสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ จำนวน 4 องค์ประกอบ คือ ด้านการเคารพสิทธินักเรียนชาติพันธุ์ ด้านเทคนิคการสอนห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ ด้านการส่งเสริมการสร้างตัวตนให้กับนักเรียนชาติพันธุ์ และด้านการรู้จักนักเรียนชาติพันธุ์ โดยมีตัวบ่งชี้พฤติกรรม กรรมการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 35 ข้อที่สามารถอธิบายลักษณะขององค์ประกอบในแต่ละด้าน

คำสำคัญ

การจัดการเรียนการสอน นักเรียนชาติพันธุ์ ห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์
ความหลากหลายทางวัฒนธรรม

Abstract

The purpose of this research was to analyze the factors and indicators of teaching competency of teacher in ethnic diversity classroom. It would provide the students characteristics of acceptance of multicultural, respect the right of others and cohabitation in a multicultural society of 3 groups were 1) text book, research, and 20 related articles using purposive sampling to analyze the indicators of teaching competency. 2) 9 Lecturers from Chiang Mai University and Chiang Mai Rajabhat University who are interested in teaching and learning about ethnic group, by using purposive sampling. 3) 900 students in ethnic diversity classrooms from secondary schools in Chiang Mai, Chiang Rai and Tak by using stratified random sampling method. This group of sample was use for exploratory factor analysis of teaching competency in ethnic diversity classrooms. The research tools were 1) teaching behavior analysis form 2) the questionnaire on suitability indicators of teacher behavior and 3) the questionnaire on teaching behavior in ethnic diversity classroom. Data was analyzed using content analysis, average, standard deviation and exploratory factor analysis (EFA). The results of the study showed that the 4 factors of teaching competency in ethnic diversity classroom were 1) ethnic student rights respecting 2) teaching technique in ethnic diversity classroom 3) the creation of identity and 4) understanding ethnic student. The indicators of teaching behavior consist of 35 items which describe the characteristic of each factor.

Keywords

Instructional, Ethnic Students, Multi-Ethnic Classrooms, Multi-Cultural

บทนำ

ปัจจุบัน ประเทศไทยประกอบด้วยพลเมืองที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวิถีชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่เป็นเมืองเศรษฐกิจ เช่น เชียงใหม่มีอัตราการอพยพโยกย้ายของกลุ่มชาติพันธุ์ แรงงานต่างด้าว และคนต่างถิ่น เป็นจำนวนมากที่เข้ามาทำงานและศึกษาต่อ ทั้งที่อาศัยอยู่แบบชั่วคราวและแบบถาวร (Buadeang, Punyasaranai & Leepreecha, 2003, 13) และจากข้อมูลของรายงานการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวโน้มการบริหารเปลี่ยนแปลงสังคมโลก และสังคมไทย ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ ด้านประชากรที่กล่าวว่า ปัจจุบัน แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านได้หลั่งไหลเข้ามาในประเทศไทยอย่างผิดกฎหมายนับล้านคน รวมถึงชาวเขาและชนกลุ่มน้อยที่อยู่ในประเทศมาดั้งเดิมและยังไม่ได้สัญชาติ ก็มีจำนวนไม่น้อย แรงงานข้ามชาติและชาวเขาเหล่านี้ส่วนใหญ่อยู่ในวัยเจริญพันธุ์และมีอยู่ไม่น้อยที่มีลูกในประเทศไทย ลูกของประชากรต่างชาติเมื่อโตขึ้นพอสมควรที่จะได้รับการศึกษามิฉะนั้น เด็กเหล่านี้อาจกลายเป็นโทษต่อสังคมไทยได้ (Office of the Education Council, 2008, 12)

จากการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาในโรงเรียน โรงเรียนที่เคยมีนักเรียนกลุ่มเดียววัฒนธรรมเดียว ในปัจจุบันพบว่าในแต่ละห้องเรียนจะประกอบด้วยนักเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ หลากหลายวัฒนธรรมเกิดขึ้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ครูต้องปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพห้องเรียนที่เป็นอยู่จริงซึ่งการจัดการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ อาจก่อให้เกิดอคติ ความลำเอียง ความไม่เข้าใจระหว่างกัน อันเนื่องมาจากการถูกปลูกฝังอคติทางชาติพันธุ์จากสังคมนั้น ๆ

ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อเตรียมตัวในการจัดการเรียนการสอนในบริบทที่เปลี่ยนไปทั้งในโรงเรียนและในห้องเรียนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังที่ Office of the Education Council (2013, a) กล่าวว่า คุณภาพของครูมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เพราะครูที่มีคุณภาพจะส่งผลต่อผู้เรียนที่มีคุณภาพ ครูจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับบุคคลอื่นได้อย่างมีความสุข แต่ที่ผ่านมาพบว่า มีครูจำนวนหนึ่งที่ไม่พร้อมที่จะดูแลเด็กในชนบทหรือเด็กต่างวัฒนธรรม ซึ่งเป็นปัญหาสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน ยิ่งถ้าครูพูดภาษาท้องถิ่นไม่ได้หรือไม่รู้วัฒนธรรมท้องถิ่น ครูจะไม่เข้าใจ ค่านิยม ระเบียบสังคม และความคาดหวังของท้องถิ่น (Office of the National Education Commission, 2002, 9)

การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเคารพสิทธิของผู้อื่น และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อลดอคติเชิงชาติพันธุ์และการเลือก

ปฏิบัติของนักเรียนในชั้นเรียน ซึ่งสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ ยังไม่มีการศึกษาวิจัยถึงพฤติกรรมบ่งชี้ของครูที่ต้องปฏิบัติในห้องเรียนหรือพฤติกรรมบ่งชี้ของครูที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนในด้านการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเคารพสิทธิของผู้อื่น และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์โดยใช้เทคนิคการสังเคราะห์พฤติกรรมจัดการเรียนการสอนของครูจากตำรา เอกสาร งานวิจัย บทความ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ จำนวน 20 เล่ม มีการตรวจสอบความเหมาะสมของพฤติกรรมตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูจากผู้เชี่ยวชาญ และการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis) เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ เพื่อนำไปพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อวิเคราะห์ห้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีคุณลักษณะการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเคารพสิทธิของผู้อื่นและการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

บททวนวรรณกรรม

1. มุมมองของคนทั่วไปที่มีต่อกลุ่มชาติพันธุ์ในสังคมไทย

สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรม ซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์ถือว่าเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมไทยที่ถูกบั่นทอนศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ขาดอิสรภาพของชีวิต เหมือนกับหลาย ๆ ประเทศ ทั่วโลก (Kongkaew, Benjawittayatham & Rattanapimol, 1994, 9) โดยในประเทศไทยมีการละเมิดสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าชนั้นปรากฏให้เห็นในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การคุกคามและละเมิดสิทธิโดยผ่านกระบวนการทางกฎหมาย การคุกคามละเมิดสิทธิโดยผ่านการปฏิบัติ การละเมิดสิทธิในการดำรงชีวิต การตัดสินใจกำหนดอนาคตชีวิตตนเอง การละเมิดสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านการพัฒนา กล่าวคือ สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม อาทิ การถูกเหยียดหยาม หรือการมีอคติทางชาติพันธุ์ การกีดกันในรูปแบบต่าง ๆ การนำเอาวัฒนธรรมภูมิปัญญาชาวเขาไปทำเพื่อการค้า เพื่อการท่องเที่ยว การแข่งขันทรัพยากรป่า การถูกมองว่าเป็นภัยสังคมต่อความมั่นคงของชาติ เป็นต้นเหตุของการแพร่ระบาดของยาเสพติด เป็นผู้ตัดไม้ทำลายป่า เป็นต้น นอกจากนี้ การมีอคติทางชาติพันธุ์ เป็นปัญหาใหญ่มาสำหรับคนกลุ่มน้อยและสังคมไทยทั่วไป เป็นการละเมิดสิทธิทางสังคมและวัฒนธรรม เห็นได้จากการที่ชาวเขาส่วนใหญ่มักจะถูกดูถูก ถูกกล่าวหาอยู่เสมอว่า สกปรก ป่าเถื่อน ไร้การศึกษา ตัดไม้ทำลายป่า ตันน้ำลำธาร ค้ายาเสพติด และเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศชาติ (Violation of human rights, ethnic and tribal groups in Thailand: Editorial, 2010, 31-32)

2. อคติและการเลือกปฏิบัติต่อกลุ่มชาติพันธุ์

อคติและการเลือกปฏิบัติหรือการแบ่งพรรคแบ่งพวกเป็นสิ่งที่อยู่อย่างกว้างขวางในสังคม ซึ่งในสมัยโบราณการเกิดอคติต่าง ๆ มีต้นเหตุมาจากปมด้อยทางศาสนา หรือความด้อยทางวัฒนธรรม และต่อมามีความโน้มเอียงที่จะเกิดจากสาเหตุในเรื่องของเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ จึงทำให้เกิดลัทธิชาติพันธุ์ที่เชื่อว่า ประชากรแต่ละเผ่าพันธุ์นั้นมีลักษณะทางกายเด่นเฉพาะอย่าง และมีคุณลักษณะกรรมพันธุ์ทางปัญญาและอารมณ์ไปตามเผ่าพันธุ์ที่มีลักษณะทางกายนั้น ๆ ซึ่งจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะไปอยู่ในสภาพแวดล้อมอย่างไร และกลุ่มเผ่าพันธุ์นั้น ๆ จะประพฤติในวิถีทางของตนอยู่เสมอตลอดไป (Chuenmanus, 1973, 40) ในสังคมไทยปัจจุบัน กลุ่มชาติพันธุ์หรือชนเผ่าจะได้รับผลกระทบจากอคติและการเลือกปฏิบัติเป็นอย่างมาก ซึ่งอคติและการเลือกปฏิบัติเหล่านั้นจะนำไปสู่การแบ่งแยกและความขัดแย้งในเวลาต่อมา สอดคล้องกับแนวคิดของ Dullaya-Anuki (2006, 63-64) กล่าวถึง อคติเชิงชาติพันธุ์ว่า สังคมแต่ละสังคมต่างมีแบบแผนการดำเนินชีวิตหรือวัฒนธรรมที่แตกต่างกันไป สมาชิกในแต่ละสังคมย่อมได้รับอิทธิพลของวัฒนธรรมโดยการอบรมให้รู้ระเบียบสังคมทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งในด้านคุณค่า ความเชื่อถือ ประเพณี และพฤติกรรมที่แสดงออก ซึ่งยังผลให้สมาชิกในสังคมนั้นเคยชินกับวัฒนธรรมของตนและจะเกิดความรู้สึกแปลกหรือไม่ยอมรับในสิ่งที่แตกต่างจากลักษณะเดิมของตนและมีแนวโน้มที่จะเชื่อว่าวัฒนธรรมของตนดีที่สุด หรือเหนือกว่าผู้อื่น โดยการนำเอามาตรฐานทางวัฒนธรรมที่ปรากฏในสังคมของตนเป็นหลักในการเปรียบเทียบ ผู้ที่มีลักษณะอคติเชิงชาติพันธุ์หรืออัตนิยมวัฒนธรรมมาก มักเป็นผู้ที่มีประสบการณ์แคบ เคยชินอยู่กับวัฒนธรรมของตนเท่านั้น และมักจะมีความรู้สึกเห็นแก่ตัว มีอคติ ซึ่งเป็นการยึดมั่นในตนเองมากเกินไป จนอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งกันได้ง่าย ในงานวิจัยนี้จึงต้องการที่จะศึกษาเพื่อลดการเกิดอคติและการเลือกปฏิบัติของคนในสังคมที่มีความหลากหลายวัฒนธรรมระหว่างคนพื้นราบกับกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อการนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป โดยนำแนวคิดการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมเข้ามาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายวัฒนธรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงแนวคิดของครูและนักเรียนในด้านอคติ การเลือกปฏิบัติ และความขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

3. การจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรม

Yongyuan, Tanasettakorn & Chumchua (2010, e) ได้ศึกษาการพัฒนาารูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษา โดยศึกษาสถานการณ์การจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา ที่นักเรียนมีความแตกต่างทางวัฒนธรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาญจนบุรี พบว่า รูปแบบการจัดการศึกษายังคงใช้แนวทางการจัดการศึกษาที่นำมาจากส่วนกลาง โดยใช้เนื้อหาความรู้ที่กำหนดมาจากส่วนกลางมาใช้สอนนักเรียน เพื่อเตรียมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าหลักสูตรจากส่วนกลางไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ของนักเรียนต่างเชื้อชาติวัฒนธรรม และส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าการศึกษาจะช่วยให้เด็กต่างเชื้อชาติวัฒนธรรมสามารถปรับตัวและอยู่ร่วมกับคนไทยได้เป็นอย่างดี และครูส่วนใหญ่มีความเชื่อที่ไม่จำเป็นต้องนำเนื้อหาทางด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณีและวิถีชีวิตของนักเรียนต่างเชื้อชาติเข้ามาบูรณาการกับเนื้อหาของไทย ซึ่งจาก

การศึกษานี้ทำให้มีการจัดรูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมเพื่อแก้ปัญหาที่เกิดจากสถานการณ์จริงที่ได้นำมาค้นพบ โดยการนำแนวคิดทฤษฎีการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมของ James A. Banks มาออกแบบการจัดการศึกษาและดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (Yongyuan, Tanasettakorn & Chumchua, 2010, f) ดังนี้

3.1 กิจกรรมการเรียนการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งเน้นและกระตุ้นให้ครูผู้สอนสอดแทรกบูรณาการเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ ภาษา ขนบประเพณี และวิถีชีวิตของคนเชื้อสายพม่า มอญ กะเหรี่ยง ลาวไปกับเนื้อหาหลักสูตรแกนกลางในลักษณะของการยกตัวอย่างประกอบ การใช้สื่อของจริง รูปภาพ การสาธิตให้ดูและการให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง ในส่วนของรูปแบบการสอนได้ส่งเสริมให้ครูใช้วิธีการเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กไทยและเด็กต่างด้าวได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน รวมทั้งให้มีการคลุกกลุ่มนักเรียนที่มีเพศและความสามารถต่างกันให้อยู่กลุ่มเดียวกันเพื่อให้เด็กได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิด และทัศนคติ ได้เรียนรู้อุปนิสัยใจคอ และเรียนรู้ที่จะปรับตัวกับเพื่อนต่างเชื้อชาติ และวัฒนธรรม

3.2 กิจกรรมเสริมหลักสูตร

กระตุ้นเสริมให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ลูกเสือ กีฬา กิจกรรม เข้าค่าย คุณธรรม วันเด็ก วันพ่อ วันแม่ โดยเปิดโอกาสให้เด็กไทยและเด็กต่างด้าวได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ทางด้านเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา และขนบประเพณี และวิถีชีวิต ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย อันนำไปสู่ความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมของเพื่อนต่างเชื้อชาติและส่งผลให้เด็กกลุ่มต่าง ๆ เกิดเจตคติที่ดีต่อกัน เกิดการยอมรับและเคารพในความหลากหลายทางเชื้อชาติ วัฒนธรรม นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้โรงเรียนชักนำผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มเชื้อชาติ วัฒนธรรมต่าง ๆ เข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนให้มากขึ้น

3.3 บรรยากาศภายในโรงเรียน

ส่งเสริมความตระหนักรู้ให้กับผู้บริหาร ครู และบุคลากรทุกคนในโรงเรียนให้สร้างบรรยากาศของพหุวัฒนธรรมนิยมให้เกิดขึ้นโดยเน้นที่บรรยากาศของความเสมอภาค ความยุติธรรม ความเป็นประชาธิปไตย และการยอมรับความหลากหลายวัฒนธรรมจากแนวทางการพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมในโรงเรียนประถมศึกษาที่ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความหลากหลายเชื้อชาติ หลากหลายวัฒนธรรมโดยการนำแนวคิดการจัดการศึกษาพหุวัฒนธรรมมาเป็นกรอบ เพื่อสร้างแนวทางในการพัฒนาครูให้จัดกิจกรรมในห้องเรียน และในโรงเรียนได้เหมาะสมกับบริบทจริงของสังคมในโรงเรียน และเพื่อพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นที่มีความแตกต่างจากตนเองได้อย่างมีความสุข ยอมรับและเคารพในความแตกต่างทางวัฒนธรรมในสังคมที่ตนอาศัยอยู่และเพื่อลดอคติ การแบ่งแยก การเลือกปฏิบัติและลดความขัดแย้งอาจเกิดขึ้นในสังคมต่อไปในอนาคต

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ทำการวิเคราะห์ศึกษาพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์จาก 3 กลุ่ม โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังต่อไปนี้

1.1 **กลุ่มที่ 1** ตำรา เอกสาร งานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 20 เล่ม ด้วยการเลือกแบบเจาะจง

1.2 **กลุ่มที่ 2** อาจารย์ที่มีความสนใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษากลุ่มชาติพันธุ์ หรือการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม จากมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 9 คน ด้วยการเลือกแบบเจาะจง

1.3 **กลุ่มที่ 3** นักเรียนที่เรียนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 9 โรงเรียน ในจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และ ตาก จำนวน 900 คน จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 **แบบวิเคราะห์พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์**

เป็นแบบบันทึกเพื่อนำไปวิเคราะห์พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครู

2.2 **แบบสอบถามความเหมาะสมของพฤติกรรมบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์**

เป็นแบบประเมินค่ามาตราส่วน (Rating Scale) หาคุณภาพด้วยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ได้ค่าเฉลี่ยรายด้านมากกว่า 3.50 ซึ่งถือว่าผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ด้านการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.85$) ด้านการเคารพสิทธิของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.62$) และด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ($\bar{X} = 4.53$)

2.3 **แบบสอบถามพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์**

เป็นแบบประเมินค่ามาตราส่วน (Rating Scale) โดยแบบสอบถามมีค่าเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .946

การวิเคราะห์พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูที่แสดงออกในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ 35 พฤติกรรม นำมาสังเคราะห์พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เกิดในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์เป็น 4 องค์ประกอบ คือ การเคารพสิทธินักเรียนชาติพันธุ์ เทคนิคการสอนห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ การส่งเสริมการสร้างตัวตนให้กับนักเรียนชาติพันธุ์ และการรู้จักนักเรียนชาติพันธุ์ สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA)

ผลการวิจัย

จากการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ เพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเคารพสิทธิของผู้อื่นและการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้ องค์ประกอบและพฤติกรรมบ่งชี้ การจัดการเรียนการสอนของครู พบดังตารางองค์ประกอบตัวอย่างพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนของครูและน้ำหนักองค์ประกอบ ดังนี้

ตารางที่ 1

องค์ประกอบ ตัวอย่างพฤติกรรมจัดการเรียนการสอนของครูและน้ำหนักองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	พฤติกรรมจัดการเรียนการสอนของครู	น้ำหนักองค์ประกอบ
1. การเคารพสิทธิของนักเรียนชาติพันธุ์	1. ครูไม่ละเมิดผู้ห่มนศักดิ์ศรีของผู้เรียนด้วยสายตา เช่น การดูถูกด้วยสายตาจ้องจนผู้เรียนเกิดความรู้สึกกลัว	.785
	2. ครูไม่ละเมิดสิทธิของผู้เรียนด้วยวาจา เช่น การข่มขู่ให้เกิดความกลัว	.778
	3. ครูไม่ละเมิดสิทธิของผู้เรียนด้วยการกระทำ เช่น การทำให้ผู้เรียนได้รับความอับอายต่อหน้าเพื่อน	.756
2. เทคนิคการสอนห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์	1. ครูสอนให้ผู้เรียนรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นโดยการตระหนักว่า ผู้อื่นก็มีความรู้สึกเหมือนตนเอง เช่น รับรู้ว่าการดูถูกผู้อื่นไม่ใช่เรื่องสนุก	.683
	2. ครูสอนให้ผู้เรียนปรารถนาที่จะเห็นผู้อื่นมีความสุข เช่น การช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเห็นเขามีความทุกข์	.673
	3. ครูสอนให้ผู้เรียนรู้วิธีการดำเนินชีวิตเพื่อให้ตนได้รับสิ่งที่ต้องการโดยไม่คดโกง หรือใช้ความรุนแรงต่อบุคคลอื่น	.671
3. การส่งเสริมการสร้างตัวตนให้กับนักเรียนชาติพันธุ์	1. ครูสอนว่าผู้เรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้	.712
	2. ครูสอนให้ผู้เรียนเชื่อว่าการเรียนในโรงเรียนมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตของผู้เรียน	.689
	3. ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน	.620
4. การรู้จักนักเรียนชาติพันธุ์	1. ครูมีความรู้เรื่องชาติพันธุ์ของผู้เรียนโดยสามารถบอกรายละเอียดภูมิหลังทางวัฒนธรรมของผู้เรียนได้	.608
	2. ครูกล่าวถึงผู้เรียนชาติพันธุ์ในด้านดีเสมอ เช่น เป็นบุคคลที่มีความพยายามในการเรียนรู้	.586
	3. ครูจัดเตรียมหนังสือที่เกี่ยวกับชาติพันธุ์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	.573

อภิปรายผลการวิจัย

1. องค์ประกอบที่ 1 ด้านการเคารพสิทธินักเรียนชาติพันธุ์ มีพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง 0.587-0.785 จำนวน 9 ข้อ โดยพฤติกรรมบ่งชี้ที่สามารถอธิบายลักษณะขององค์ประกอบในด้านนี้ คือ ครูไม่ลบหลู่ดูหมิ่นศักดิ์ศรีของผู้เรียนด้วยสายตา ท่าทาง วาจา ครูไม่ละเมิดสิทธิของผู้เรียนด้วยวาจา การกระทำ การบังคับ อีกทั้งไม่แสดงออกด้วยคำพูดที่แสดงกิริยารังเกียจ ไม่มีอคติกับผู้เรียน และไม่ร่วมทะเลาะกับผู้เรียนเมื่อถูกทำทนาย ซึ่งตัวบ่งชี้พฤติกรรมทุกข้อสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ โดยพฤติกรรมบ่งชี้ที่สำคัญที่สุด คือ ครูไม่ลบหลู่ดูหมิ่นศักดิ์ศรีของผู้เรียนด้วยสายตา จากการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ พบว่า ครูยังคงมีทัศนคติทางลบและมีอคติต่อเด็กชาติพันธุ์ (Anansuchatkul, 2011, e) ดังนั้น การแสดงพฤติกรรมบางอย่างของครูจึงอาจแสดงออกโดยตั้งใจ หรือ ไม่ได้ตั้งใจ สอดคล้องกับ Manning & Baruth (2004) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ พบว่า บางครั้งผู้สอนมักเกิดความลำเอียงกับผู้เรียน ผู้มีความบกพร่อง ผู้เรียนต่างชาติ ต่างภาษา ความรู้สึกลำเอียงนี้ได้ฝังรากลึกจนทำให้เกิดความรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดาและไม่รู้สึกตัวว่ามีความลำเอียง ในสังคมไทย พบว่า ครูผู้สอนส่วนมากยังไม่ให้ความสำคัญกับการเปลี่ยนแปลงบริบทในห้องเรียนที่ประกอบด้วยนักเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ หลากหลายวัฒนธรรม และยังคงติดอยู่กับอคติที่เชื่อว่าชาวเขา ส่วนใหญ่สกปรก ป่าเถื่อน ไร้การศึกษา ตัดไม้ทำลายป่า ต้นน้ำลำธาร ค้ายาเสพติด และเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศชาติ (Violation of human rights, ethnic and tribal groups in Thailand: Editorial note (2010, 321-32) สอดคล้องกับ Kongkaew, Benjawittayatham & Rattanapimol (1994, 9) ที่กล่าวว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีการอยู่ร่วมกันของกลุ่มคนที่มีความแตกต่างกันทางวัฒนธรรมซึ่งกลุ่มชาติพันธุ์ถือว่าเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคมไทยที่ถูกบั่นทอนศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ขาดอิสรภาพของชีวิต เหมือนกับหลาย ๆ ประเทศทั่วโลก จากอคตินี้ทำให้ครูต้องเปลี่ยนความคิด เปิดใจให้กว้างเพื่อเรียนรู้ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของนักเรียนชาติพันธุ์ให้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเคารพในความต่างนั้น ๆ และจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสิ่งที่จริงในสังคมปัจจุบัน มีการปรับเจตคติหรือทัศนคติ เพื่อลดอคติ มีการยอมรับในความหลากหลายของความแตกต่าง มีความเคารพซึ่งกันและกันอยู่บนวิถีของคุณธรรมในการดำเนินชีวิตร่วมกัน

2. องค์ประกอบที่ 2 ด้านเทคนิคการสอนห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ มีพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ ระหว่าง 0.371-0.683 จำนวน 11 ข้อ โดยพฤติกรรมบ่งชี้ที่สามารถอธิบายลักษณะขององค์ประกอบในด้านนี้ คือ ครูสอนให้ผู้เรียนรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นโดยการตระหนักว่าผู้อื่นก็มีความรู้สึกเหมือนกับตนเอง มีความปรารถนาเห็นผู้อื่นมีความสุข วิธีการดำเนินชีวิตเพื่อให้ตนได้สิ่งที่ต้องการโดยไม่คดโกงหรือใช้ความรุนแรง เชื่อมมั่นว่าตนเองมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมผู้อื่น เมื่อผู้เรียนไม่สนใจเรียนหรือรบกวนเพื่อน ครูจะใช้วิธีการตั้งคำถามเพื่อดึงความสนใจ หรือตักเตือนด้วยวาจาหรือท่าทางที่สุภาพ ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เน้นการทำงานกลุ่มมากกว่าการแข่งขัน ไม่มองว่าผู้เรียนมีส่วนทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องช้ากว่าปกติ และจัดการเรียนการสอนโดยมองจากบริบท

ของผู้เรียน อีกทั้งมีการสัมภาษณ์ผู้ปกครองเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตของผู้เรียน โดยพฤติกรรมบ่งชี้ที่สำคัญที่สุด คือ ครูสอนให้ผู้เรียนรับรู้ความรู้สึกของผู้อื่นโดยการตระหนักว่าผู้อื่นก็มีความรู้สึกเหมือนกับตนเอง เช่น การรับรู้ว่าการถูกผู้อื่นแกล้งไม่ใช่เรื่องสนุก การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ควรเป็นการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนที่มีความสุข มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ผู้เรียนรู้สึกเป็นอิสระ ได้เรียนรู้ในสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์กับตนเองและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง ครูต้องให้ความสำคัญกับผู้เรียนอย่างจริงจัง มีเทคนิคการสอนที่เข้าใจความแตกต่างของผู้เรียนในบริบทของห้องเรียนปัจจุบัน คือ ห้องเรียนหลากหลายวัฒนธรรม สอดคล้องกับ Anansuchatkul (2011, e) กล่าวในข้อเสนอแนะของงานวิจัยโครงการรูปแบบและการจัดการศึกษาสำหรับทายาทรุ่นที่สองของผู้ย้ายถิ่นจากประเทศพม่าว่า นโยบายการจัดการศึกษาในทศวรรษต่อไป ต้องเป็นการศึกษาพหุวัฒนธรรม ในความหมายของการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาการอยู่ร่วมกันอย่างสันติของผู้คนหลากหลายวัฒนธรรม เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ที่เท่าเทียมกัน ต้องแก้ไขอคติที่มีอยู่เดิมที่นำมาแบ่งแยกกีดกัน และต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาความเข้าใจเพื่อนมนุษย์ที่มีความแตกต่างกัน และ Kesmanee (2012) ยังได้ให้ข้อเสนอแนะด้านการจัดการศึกษาว่า รัฐพึงให้การส่งเสริมแนวคิดและแนวทางการจัดการศึกษาในแบบ “การศึกษาพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education)” ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อฝึกฝนให้เกิดความตระหนักในสิทธิของความแตกต่างทั้งในทางสังคมและทางวัฒนธรรม ซึ่งจำเป็นต้องพัฒนาค่านิยมและทัศนคติบางประการ เช่น การอดทนอดกลั้น การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การยอมรับความแตกต่างของมุมมองและวิถีชีวิตในสังคม ความเป็นคนที่รู้จักยืดหยุ่น และมีความสามารถในการปรับตัว และการอยู่ร่วมกันในท่ามกลางความแตกต่างได้ เพื่อตอบสนองต่อการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์อย่างแท้จริง อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Manning & Baruth (2004) ที่กล่าวว่า ครูผู้สอนต้องมีความเข้าใจในกลวิธีการเรียนการสอนแบบต่าง ๆ ได้แก่ การเรียนแบบกลุ่ม การเรียนแบบร่วมมือ การสร้างแรงจูงใจ การแข่งขัน ความเชื่อและการรับรู้ในแต่ละวัฒนธรรม ลดความรู้สึกลำเอียง ความอยุติธรรม แต่มุ่งสร้างทัศนคติ ความเสมอภาคและค่านิยม เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด และสอดคล้องกับพื้นฐานวัฒนธรรม

3.องค์ประกอบที่ 3 ด้านการส่งเสริมการสร้างตัวตนให้กับนักเรียนชาติพันธุ์ มีพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ ระหว่าง 0.449-0.712 จำนวน 10 ข้อ โดยพฤติกรรมบ่งชี้ที่สามารถอธิบายลักษณะขององค์ประกอบในด้านนี้ คือ ครูสอนว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้ สอนให้เชื่อว่าการเรียนในโรงเรียนมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต สอนให้มีมารยาทที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการรับผิดชอบกิจกรรมต่าง ๆ ในห้องเรียน ให้กำลังใจในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ช่วยเหลือด้านการเรียน เมื่อมีปัญหาหากอดทนอดกลั้นการกระทำจะมีการสอบสวน ปฏิบัติตัวต่อผู้เรียนทุกคนด้วยความเท่าเทียมกัน และชื่นชมความสามารถของผู้เรียนในทุก ๆ ด้าน โดยพฤติกรรมบ่งชี้ที่สำคัญที่สุด คือ ครูสอนว่าผู้เรียนทุกคนสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ในบริบทของห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ ผู้เรียนก็จะมี ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ซึ่งทำให้เกิดช่องว่างระหว่างครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน จากการแบ่งแยงหรือจากอคติทางสังคมที่ได้รับมาอย่างไม่ถูกต้อง ดังนั้นการจัดการเรียนการสอน

ในห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง หรือความภาคภูมิใจในตนเองจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง การสร้างบรรยากาศในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความไว้วางใจ เชื่อใจครู มีกำลังใจในการเรียนรู้ พัฒนาศักยภาพของตนเองอย่างเต็มที่ ครูต้องแสดงออกซึ่งการยอมรับ มีความจริงใจ มีการสื่อสารด้วยวัจนภาษา และวัจนภาษาที่แสดงออกถึงความเคารพในสิทธิและเสรีภาพของผู้เรียนสอดคล้องกับ Yongyuan (2007, 3) ที่กล่าวว่า ความเท่าเทียมทั้งโอกาสของการได้รับการศึกษาและความเท่าเทียมของโอกาสในการประสบความสำเร็จทางการศึกษา จะเกิดขึ้นได้นั้น ต้องมีการปรับวิธีการสอน และนโยบายการจัดการศึกษาให้เอื้อต่อผู้เรียนทุกกลุ่มวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดความเสมอภาคและเท่าเทียมกันกับผู้เรียนทุกกลุ่มซึ่งหากนำไปใช้ในโรงเรียนจะช่วยแก้ปัญหาความไม่เสมอภาคอย่างที่ชนกลุ่มน้อยบางกลุ่มประสบอยู่ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Burton (2005) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างความเข้าใจของนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมและตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จทางการศึกษา พบว่า กลยุทธ์ในการจัดการเรียนการสอนที่สนับสนุนให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง ยอมรับตนเอง มีอิสระ และมีความท้าทายที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ ครูต้องมีความเข้าใจในเรื่องของปัจเจกบุคคลและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อรูปแบบของบุคคลซึ่งจะส่งผลต่อวิธีการจัดการเรียนการสอน และการเสริมกำลังใจให้กับผู้เรียน

4. องค์ประกอบที่ 4 ด้านการรู้จักนักเรียนชาติพันธุ์ มีพฤติกรรมบ่งชี้ที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ อยู่ระหว่าง 0.409-0.608 จำนวน 5 ข้อ โดยพฤติกรรมบ่งชี้ที่สามารถอธิบายลักษณะขององค์ประกอบ ในด้านนี้คือ ครูมีความรู้เรื่องชาติพันธุ์โดยสามารถบอกภูมิหลังทางวัฒนธรรมของผู้เรียนได้กล่าวถึงผู้เรียนชาติพันธุ์ในด้านดีเสมอ จัดเตรียมหนังสือเกี่ยวกับชาติพันธุ์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ไม่เปรียบเทียบความสามารถของผู้เรียนชาติพันธุ์ และสอนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริงของผู้เรียนชาติพันธุ์ โดยพฤติกรรมบ่งชี้ที่สำคัญที่สุดคือ ครูมีความรู้เรื่องชาติพันธุ์โดยสามารถบอกภูมิหลังทางวัฒนธรรมของผู้เรียนได้ จากบริบทของห้องเรียนในปัจจุบัน คงปฏิเสธไม่ได้ว่า ห้องเรียนส่วนใหญ่เป็นห้องเรียนที่ผู้เรียนมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์หรือความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่งผลให้ครูต้องปรับวิธีการสอน เปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทที่เป็นจริง ครูควรรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เข้าใจถึงวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ พัฒนาศมรรถนะการจัดการเรียนการสอน โดยสมรรถนะที่จำเป็นในการจัดการเรียนการสอนสำหรับครู คือ การเตรียมการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม การผสมผสานวัฒนธรรมของครูและนักเรียน การมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับความแตกต่างของนักเรียนในเรื่องชาติพันธุ์ เชื้อชาติ ทัศนคติ ความลำเอียง มีความเป็นประชาธิปไตย เคารพสิทธิของผู้เรียนและทำงานร่วมกับผู้ที่มีความแตกต่างจากตนเองได้ (Jared, 2010 ; Vescio, Bondy & Poekert , 2009 ; Manning & Baruth, 2004 ; Allen & Labbo, 2001) นอกจากนี้ Manning & Baruth (2004) ศึกษาพบว่า ผู้สอนการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมต้องมีลักษณะเป็นผู้ที่มีความรู้ทัศนคติและทักษะทั้งสามลักษณะ ต้องมีความสัมพันธ์กันในการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในด้านความรู้ ผู้สอนต้องมีความรู้ในเรื่องข้อเท็จจริง ข้อมูลชาติพันธุ์ วรรณกรรมและความแตกต่างทางวัฒนธรรมของผู้เรียน ซึ่งผู้สอนควรมีความรู้เพียงพอ เพื่อจะได้วางแผนและจัดการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรม

สรุป

จากการศึกษา พบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ เพื่อให้ให้นักเรียนมีคุณลักษณะการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเคารพสิทธิของผู้อื่น และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีจำนวน 4 องค์ประกอบ คือ ด้านการเคารพสิทธินักเรียนชาติพันธุ์ ด้านเทคนิคการสอนห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ ด้านการส่งเสริมการสร้างตัวตนให้กับนักเรียนชาติพันธุ์ และด้านการรู้จักนักเรียนชาติพันธุ์ โดยมีตัวบ่งชี้พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 35 ข้อ ที่สามารถอธิบายลักษณะขององค์ประกอบในแต่ละด้าน

References

- Allen, J. & Labbo, L. (2001). Giving it second thought: Making culturally engaged teachingculturally engaging. *Language Arts*. 79(1), 40-50.
- Anansuchatkul, B.. (2011). **Education models for the second generation migrants from Myanmar**. Chiang Mai: Chiang Mai University. [in Thai]
- Buadeang, K. ; Punyasaranai, P. & Leepreecha, P. (2003). **The way of life of ethnic group in the city**. Chiang Mai: Ming Muang. [in Thai]
- Burton, L. (2005). **Understanding students diversity and factors that influence academic success: A preliminary study**. Retrieved July 1, 2011, from <http://www.infoagepub.com/products/series/titles/1-59311-4.html>.
- Chuenmanus, O. (1973). **Psychology of prejudice**. Bangkok: Ramkamhaeng University. [in Thai]
- Dullaya-Anuki. S. (2006). **Social science and development**. Bangkok: Odeon Store. [in Thai]
- Jared, K. (2010). **Fostering cross cultural competence in pre-service teachers through multicultural education experiences** . Retrieved July 26, 2011, from <http://www.springerlink.com/content/1g64056025840xkj>.
- Kesmanee. C. (2012). **Cultural diversity in pluralistic society**. Bangkok: Department of Cultural Promotion. [in Thai]
- Kongkaew, N. ; Benjawittayatham, S. & Rattanapimol, S. (Eds). (1994). **13 Thai tribes, life hangs by a thread**. Bangkok: Samakkeesan.
- Manning, M. L. & Baruth, L. G. (2004). **Multicultural education of children and adolescents**. (4th ed.). Boston: Peason.
- Office of the Education Council. (2008). **The state, problems and trends of changing world society and thai society under globalization in population**. Bangkok: Prikwan Graphic. [in Thai]

- Office of the Education Council. (2013). **Review on the status of whole system teacher development and suggestion for teacher development to improve student quality**. Bangkok: Prikwan Graphic. [in Thai]
- Office of the National Education Commission. (2002). **National education plan (2002-2006)**. Bangkok: Prikwan Graphic. [in Thai]
- Vescio, V. ; Bondy, E. & Poekert, P. (2009). Prepare multicultural teacher educators: Toward a pedagogy transformation. **Teacher Education Quarterly**. 36(2), 5-24.
- Violation of human rights, ethnic and tribal groups in Thailand: Editorial note. (2010). **Native tribe**. 30(16), 30-38. [in Thai]
- Yongyuan, B. (2007). **Using art activities to encourage diversity acceptance in multicultural society**. Pattanee: Prince of Songkla University, Pattanee Campus. [in Thai]
- Yongyuan, B. ; Tanasettakorn, P. & Chumchua, V. (2010). **A development of multicultural education model in elementary school**. Bangkok: National Institute for Child and Family Development, Mahidol University. [in Thai]